

rømme, at en saadan paa enkelte Steder muligvis kunde fremkalde Misbrug. Naar jeg, uagtet min Stilling saaledes er givet, har tilladt mig at bede om Ordet før Afstemningen, vil jeg bede det ærede Thing undskyld mig dermed, at jeg alt ved første Behandling havde udbedt mig Ordet, men at den høitærede Formand foreslog, og Thinget vedtog en Afslutning af Forhandlingerne, uagtet jeg var den eneste indtagne Daler, der ikke da havde udtalt sig. Det, jeg agter at sige et Par Ord om, er en Formening, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte ved første Behandling netop paa Grund af, at min Stemmegivning er gaaet i Mødsør af Loven. Den ærede Ordfører udtalte nemlig den Formening, at Alle med Glæde vilde modtage dette Lovforslag, og jeg vil derfor sige, at jeg ikke med Glæde har modtaget det nærværende Lovforslag nu for Tiden i denne Session, og jeg skal strax sige hvorfor. Det er, fordi jeg i dette Lovforslag, indbragt i denne Session, ser en medvirkende Aarsag til Adspaltelsen mellem de to Klasser i Samfundet, der hidtil efter min Mening ved sin Enighed i væsentlig Grad have bidraget til en rolig Udvikling af vore Lovgivningsarbejder, siden vi fik den konstitutionelle Forfatning. I denne min Mening er jeg bleven bestyrket ved en Udtalelse ved Lovforslagets første Behandling af en af Forslagsstillerne, nemlig det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen). Det ærede Medlem udtalte da: Er der Noget, der skal fremme Adspaltelsen mellem Gaardmænd og Husmænd, da er det Modstanden mod nærværende Lovforslag. Da jeg nu ikke var saa heldig ved Indbringelsen at staa i den samme Tro som den ærede Ordfører, at Alle med Glæde vilde modtage dette Lovforslag, vil man forstaa, at jeg ikke med Glæde kunde se det indbragt, dels fordi det er min Overbevisning, hvad jeg alt har udtalt, og dels fordi denne min Overbevisning blev bestyrket ved, hvad den ærede Medforslagsstiller, jeg nys hentydede til, har udtalt. At Modstand vilde blive reist og er reist imod Lovforslaget, det vide vi jo Alle; thi den er jo fremkommen fra adskillige af Thingets ærede Medlemmer, den er fremkom-

men fra den høitærede Indenrigsminister paa Regjeringens Begne, og den vil, derom føler jeg mig overbevist, fremkomme i Landstinget. Jeg har vel i Dag hørt udtale i den tidligere behandlede Sag, at den blev lignet ved Profeterne, der havde den Overbevisning, at Landstinget vilde modsætte sig Sagen, men jeg tror dog ikke, at der hører just megen Profeti til for at vide det, og jeg skal udtale, hvorfor det er min fulde Overbevisning, at Landstinget ikke vil fremme denne Sag. Hvis det var Landstingets Mening, at det nu for Tiden vilde gaa ind paa en Udvidelse af den kommunale Valgret, saa er jeg overbevist om, at det ikke paa den Maade, som stet er, vilde ifjor have afvist det lignende Forslag, som indkom til det, thi ellers vilde det, selv om det ikke kunde vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det indkom, have maattet formulere det paa den Maade, som stemmede med Landstingets Anskuelse. Dette havde været en Pligt for Landstinget, og at Landstinget vilde have svigtet denne Pligt, tror jeg ikke om det. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) udtalte sin Beflagelse over den Uoverensstemmelse, som fandtes imellem Landsting og Folkething. Denne Beflagelse deler jeg fuldstændig, jeg beklager saa fuldt som Noget, at der er en saadan Uoverensstemmelse imellem Landsting og Folkething, men mine Herrer! hvis vi tør slutte fra tidligere Udtalelser, saa er der netop her en stor Forskjel imellem den ærede Hovedforslagsstiller (Berg) og os, thi det ærede Medlem har ikke alene ikke beklaget denne Uoverensstemmelse, men han har ikke alene forudset den, men har en væsentlig Andel i, at vi netop fik det Landsting, med hvilket man nu finder, at der er en saadan Uoverensstemmelse tilstede. Vi maa jo huske paa, at da vi førte den uheldigste Kamp, der er ført indenfor denne Sal, og da der — det være mig tilladt at bruge et Udtryk, som det ærede Medlem saa ofte bruger — var Tale om at tage fra den Fattige og give til den Rige, da var det ærede Medlem netop paa et tidligere Standpunkt af Sagens Behandling med til at tage fra den Fattige og give til den Rige, at skaffe os det Landsting, vi nu have, og som vi Andre, der ikke